

ДОБРИ ЖОТЕВ

БАЛАДА ЗА ВЪЗРАСТТА

chitanka.info

На Тончо Жечев

*Пробягва вихърът на времето, пробягва
през камък и дърво,
през пръст и през вода,
през всяка моя бръчка,
през всяка моя става...*

И летописците не мерят вярно!

*Във синята далечна светлина
над бързите светкавици на спомена,
над търнени огради се белеят
забити конски черепи.
Подскачат маските на страшни кукери.
Проискрят мрака кремъци.
Дъхти изтънко прахан.
Под облаци, претъпкани със град,
боботят тъпани
и викове тревожат бога Джерман
да пренесе надвисналата напаст.
Беззъби жрици въглени гасят
и баят срещу уроки.
Уста проклинат с клетвата на Марен —
прадревен бог на древните езичници.*

*Покрай межди, по синори тревявали
издебва Каин брат си — ясноокия, —
със камък го убива.
Но Авел се повдига неубит
и с ясен поглед Каина пронизва.
Добро и зло, безчестие и чест,*

достойнство и падение
разплитат се и сплитат в тежък възел.
И всеки ден е ден и е година!

Кога било е всичко туй, сърце?
Преди Пилат Христа на смърт да прати?
Преди да се роди Ахил Пелеев?
Във каменната ера ли?
И детството ти толкова далечно
не свърши ли, когато беше
на четири хиляди години?

През корен и стъбло,
през въздух и кристал,
през всяка моя пора,
през всяка моя вена
пробягва вихърът на времето, пробягва...

И календарите не мерят вярно!

В замисленото здрачно зарево
на спомена, залязъл зад годините,
снишават гръб платени преследвачи
и дебнат мисълта.
В подземия — мъчилища незначайни —
пропукват кости
и гумени усойници се впиват.
в най-болното на болката.
На бледи от видяното стени
крещат написани със кръв завети.
Замръкват по мегданите глави
върху тела от прътове.
Изад ограда от убиващ тел
бучат огнища от човешки съчки.
Железни птици сеят черно семе
и жънат трупове.

*Напада Каин брат си — ясноокия, —
със огън го убива.
Но Авел се изправя неубит
и с тежка стъпка тръгва срещу Каина.
Любов и злоба, сила и безсилие
разплитат се и сплитат в сложен възел.
И всеки ден е ден и е столетие!*

*Кога било е всичко туй, сърце?
През дните на светата инквизиция?
В годините на лудия Атила?
Във бронзовата ера ли?
И младостта ти, толкова далечна,
не свърши ли, когато беше
на седем хиляди години?*

*Пробягва вихърът на времето, пробягва
през огън и през лед,
през въглен и звезда,
през всяка моя клетка,
през всяка моя фибра...*

И секундарникът не мери вярно!

*Във лумването кратко и ликуващо
на честите експлозиви на спомена
ръце с бразди от бич и белезници
опипват кротко пулса на света
и за живот го вдигат.
Върху земята — язва незараснала —
спояват скъсаните си артерии
изстинали човешки домове.
Поемат въздух доменни гърла...
О, дни на упование и вяра,
на ясна мисъл и примамни пътища!*

Но Каин пак е жив.

Ненавистта му тоя път събира
до днеска несъбирана енергия
от дъното на ада
и трупа я под стъпките на Авеля.
А Авел — ясноокият — спокоен е.
Децата му се раждат с вик отприщен,
със стиснати юмручета и раснат
със вярата на правия.
Живот и смърт, величие и низост,
безсъвестност и съвест
разплитат се и сплитат в тъмен възел.
И всеки ден е ден — хилядолетие!

Кога било е всичко туй, сърце?
Преди да падне грозната Бастилия?
Преди смъртта на грешния Содом?
Във ерата на Атлантида ли?
И възрастта ти, в пламъци съзрявала,
не почна ли когато беше
на девет хиляди години?

През облак и метал,
през космос и листо,
през всяка моя вяра,
през всяка моя мисъл
пробягва вихърът на времето, пробягва...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.